

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2012. s z e p t e m b e r hóban :(Jak.1, 27.)

Az Isten és az Atya szemében ez az igazi, tiszta vallásosság: meglátogatni nyomorukban az árvákat és az özvegyeket, és tisztán maradni a világ szennyétől.»

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Az értékeket vizsgálva arra a meggyőződésre jutottunk, hogy a láthatatlan örök Isten az Ő végtelen bölcsességével és abszolút teljhatalmával a Legfőbb Érték. Amikor elmondja az ige, hogy Atyánk szemében miben áll az igaz vallásosság, akkor az Örök Érték nyilatkozik és rámutat egy földi viszonylatokban figyelemre méltó és mégis halhatatlan emberi értékre, s így ez a nyilatkozat szent, miként Ő maga is szent. Nyilatkozata megbízható, stabil rá életet lehet építeni. –Arról nyilatkozik ugyanis, hogy az igazi, tiszta vallásosság, két ellentétes mozdulattól áll: egy közeledésből és egy távolodásból. *Először is közeledjek a küszködő, szenvedő, bajbajutott felebarátomhoz és segítsek rajta. Ez Atyánk szemében örök érték ! S ez tesz engem is értékesé, mert a szeretetet gyakorlom ez által. Ez adja meg életem értelmét, s ezzel teljesítem életem feladatát: A szeretetben megélt életet. A jót meg kell cselekedni. Ez nem olcsó szavak áradata, ez – a segítő, szeretetszolgálat - robot, áldozat, vagyis munka. Márpedig „aki nem akar dolgozni, ne is egyék” (II.Tessz. 3, 10.) A mindennapi kenyeret - igazság szerint - csak az eheti meg, aki fel tudja mutatni a mindennapi jócselekedetét. Tedd a jót, és jó leszél. Senki sem jó önmagától - ab ovo: eredendően. Sajnos, eredendően rosszak vagyunk. Lusták, késedelmesek a hallásra; vagyis nem igen halljuk meg - szívre hatóan - a jajkiáltást. De ha teszed a jót, vagyis ha segítségére sietsz bajba, hátrányos helyzetbe jutott felebarátodnak, akkor jótetted téged is - visszaható módon - formálni fog egy jó kibontakozás irányába. Isten szemében pedig értéktobblethez jutsz: Többet érő leszél. (Még az emberek szemében is, bár itt óvatosnak kell lenned!) ** Másodszer azt kéri tőlünk Isten, hogy távolodjunk el a világ szellemétől. Úgy is mondhatnám: Tartsuk magunkat távol attól a szellemtől, mely a világon uralkodik. Ez nagyon hasonlít az Édenkertben kiadott isteni parancshoz: „A kert minden fájáról ehetsz. De a jó és rossz tudás fájáról ne egyél, mert amely napon eszel róla, meghalsz.” (Ter. 2,17.) A világ szelleme ugyanis a három nagy vágyunkat tévesztette meg. Ezek: A becsvágy, a bírvágy, és az élvezetvágy! Másképpen értelmezi és alkalmazza ezeket a világ szelleme, s másképpen az Isten Szelleme. Isten azért adta belénk a becsvágyat, hogy majd Ő adhassa meg nekünk a legnagyobb megbecsülést; a bírvágyat pedig azért, hogy mindörökké Őt birtokolhassuk, az élvezetvágyat pedig azért, hogy Őt örökké élvezhessük. – Erre föl a sötét angyal, e világ fejedelme elének áll, s felkínál bővli árukat (a fölséges Teremtő helyett) - törékeny és kétes értékű, ideiglenes látszat-javakat. A világ (sárból készült) emberének - csak a sárnak a javaiból: a földi dicséretet, birtoklást és élvezetet: Mi úgy mondjuk: Nesze semmi, fogd meg jól! Hatalmas átejtés, csalás a javából! Hát ettől akar minket Urunk és Atyánk megóvni, amikor arra int szerető szíve, hogy tartsunk távolságot ezektől a hamis vonzásoktól. Tartsunk távolságot, mert számunkra sokkal kiválóbb meglepetései vannak, melyek minden képzeletünket felülmúlják. Szinte azt mondja: „a jutalmad igen nagy lesz.” (Ter.15,1) Valamint: „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik.” (I.Kor.2, 9). A távolságtartásnak ószövetségi jele volt a körülmételés: Valamiben rövidítse meg magát az ember teljesen szabadon és öntudattal. Adjon és küldjön jelzőrakétákat a Magasságbelinek, jelezvén, hogy nem hajlandó belesüppedni e világ javaiba, mint aki belehabarodott volna a jelenvaló életbe. Az Újszövetség pedig Jézus szavaira épül, aki határozottan kijelenti: „Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét minden nap és úgy kövessen.” (Mt.16, 24.- Mk.8, 34. – Lk.9, 23.) Az Úr iránti hitünk, reményünk és szeretetünk jele a mindennapi önmehtagadás. Ezek az újszövetségi jelzőrakéták: Böjt és ima együtt hatékony, hiszen az ima is feltételez egy kisebb önlegyőzést. Ma sokkolóan hangzik sokak fülében ez a kifejezés, hogy „a világ megvetése”. –Tetszik /nemetszik, én mégis kimondom: Egy bizonyos helyesen értelmezett világ-megvetésre szükség van. Az effajta 'megvetés' azért helyet ad a teremtett javak alapszintű tiszteletének és megbecsülésének, hiszen nem felejt, hogy az áldott Teremtő áldott ajándékai ezek. S tud velük élni is - alapszinten, vagyis minden mohóságtól és habzsolástól mentesen. Ehhez kell az önfékező krisztusi mechanizmus, a gyakorló napi önmehtagadás rendje. Édes ez a kereszt, s ez a teher, mert kiváló gyümölcsöket helyez kilátásba. Ezt jelenti: „tisztán maradni a világ szennyétől”.

Téma. - Így érkezünk el az igétől a témáig, mely röviden két szóból áll, s mégis ez a kettő alapozza meg életünk értékét : **a napi jócselekedet és a napi önmehtagadás.** Kis cserkészeknek már bediktáltuk a noteszába és a szívébe e két sarkalatos napi programot, melyet minden este számon kell kérni mindegyiknek önmagától. - A nélkülözhetetlen mindennapi imával így adva van az Istenhez való kapcsolódás hármass csatlakozója. A jócselekedet szerintem az Atya speciális területe. Csak gondoljunk erre az ígére: „Atyám mindmáig munkálkodik, azért én is munkálkodom”(Jn 5,17). A Fiú munkálkodása inkább az önmehtagadás vonalán sajátos: „Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely, de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te!”(Mt 26,39) A Szentlélek pedig a bensőséges imádság Lelkeként ismeretes: „Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal”(Róm 8,26). Jócselekedet, böjt (önmehtagadás) és ima: Ez a három köt minket erőteljesen Istenhez, melyből most az első kettőre különös figyelmet szentelünk: A jócselekedetre és az önmehtagadásra. - Beszélünk kell először Isten

jócselekedetéről. Mivel Isten jó ezért „az Isten szeretet, és aki kitart a szeretetben, az az Istenben marad, s az Isten is benne marad.” (I.Jn.4,16.) Mivel Isten így szeretett minket nekünk is szeretnünk kell egymást. Ezt a parancsot kaptuk tőle: „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást.” (Jn.13, 34.) A szeretet cselekedetei nélkül a keresztyén olyanná válik, mint hal a parton: Alapvető létközegét veszíti el. Lelki halottá válik, míg ugyanakkor a szeretet élte. A szeretet napi tettei egy-egy segítségre rászoruló felebarátra irányulnak. Az igaz szeretet nem várja meg a másik jajkiáltását, már ránéztében is felismeri a kötelező tevékeny segítségnyújtás alkalmát. Krisztus Urunknak nincs is más parancsa. Soha semmi mást nem parancsolt. Erőtlen ajánlásai persze vannak: Pl „Legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és egyszerűek, mint a galambok!” (Mt.10,17.) – ez és ehhez hasonló. De van egy parancsa, s ez végigharsogja az evangéliumot. „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! S nemcsak beszélt a szeretet tetteiről: Élte azt, amit mondott: „S ő ahol csak járt, jót tett” (Ap.Csel.10,38). Persze a szeretet közben sok esetben rászorul az önlegyőzés, önmegtagadás erényére is. Erőt kell venni a renyheségen, tespedtségen, tunyaságon, restségen lustaságon, nehézkességen, nem-akarózdomságon , s fáradni, futkosni, utána járni, vesződni kell a bajba szorult emberrel ingyen, bérmentve, s derűs jóindulattal, vállalva érte sokszor egy rakás kellemetlenséget, ráfizetést, vagy akár hálátlanságot és félreértést.

Akció - program. - Fontos iránymutatók: Vedd észre a szeretet gyakorlási terét, s minél jelentéktelenebb alkalmakat veszel észre, annál „élesebb” szemről tanúskodsz. Vedd észre Isten szeretetét, s tanulmányozzad annak „természetrájtát”. Ő így segít, nem direkt látható módon. –Te se hivalkodj, sőt, ha lehet, rejtőzz el vele, s még a magad szemében se tartsd szigorúan számon, mint valami piros pontot. „Te úgy adj alamizsnát, hogy ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb.” (Mt. 6, 3.) Nem kell külön zászlót bontani, mondván: Most indulok jót tenni, s gyakorolom a szeretetet: Túl merev ez, iskolás és színpadias. Egy állandó állapot kell, hogy legyen, és hogy éljen benned! Egy olyan lelkiület, mely maga előtt mindig egy másik személyt lát, s részére mindig valaminek az előkészítésén fáradozik. Munkakörét, élethivatását is így fogja föl. Neki az állása arról is szól, hogy munkájával valakinek, vagy akár sokaknak a javára és örömére legyen. Azután nem szabad kihagyni a másiknak legnagyobb javát, s a lelki üdvösség irányába mutató segélynyújtást sem. – Itt van aztán még az önmegtagadás. - A te nagyon természetes eszed megítélésének frontján: tudnod kell veszíteni, valamiről lemondani. Ez is lehet egészen csekély, s rejtett dolog. De adódhat eset, amikor még az életünkről is le kell tudnunk mondani, hogy Krisztushoz való hűségünk bennünk csorbát ne szenvedhessen. Hogyha nem vagy benn e gyakorlatban, akkor hogyan tudsz majd nagy horderejű áldozatban mindenről lemondani, ahol egész életed a tét?! Gondolj Krisztus áldozatára! Ő vállalt érted/értem/értünk egy hatalmas „vereséget /veszteséget”, s tette ezt nagy türelemmel, alázattal és szeretettel. Krisztus együttműködést kér tőled: Ővele. Működj Vele közre a szüntelen jótekonkodásban - úgy is mondhatnám: maradj benne mindig ebben a szent „lihegésben”, igyekezetben! S feszítsd magad keresztre naponta, hogy Jézus hatékonyan élhesse benned az Ő életét. Ahogy szent Pál mondja: „Akik Krisztus Jézushoz tartoznak, keresztre feszítették testüket szenvedélyeikkel és kívánságaikkal együtt” (Gal.5,24.) Ez a napi önmegtagadás szentírási dokumentációja.

Tanúságtétel. - Meghívtak egy előadásra, s nagy boldog izgalommal fogtam hozzá a felkészüléshez. Szemem előtt voltak az arcok, s égtem a vágtyól, hogy őket láthassam. Úgy éreztem, nagyon jól összeszedtem a lelki táplálékot, valahogyan segítséget is kaptam főnről, s mert ha elveszítettem volna az egész leírt anyagot, akkor biztosan nem lettem volna rá képes ugyanazt még egyszer olyan frappánsan leírni, megszerkeszteni. Tehát volt puszkaporom és indultam a harcba. Amikor megérkeztem, azzal fogadtak, hogy bocsí’, sikerült nekik hozzájutni egy kiváló szónokhoz, s ma ő lesz az előadó. - - Ekkor valami fojtogatni kezdett, s majdnem elsírtam magam. Bár magam is becsültem a nálam jobb előadót, s föl tudtam rá nézni, de ha visszagondoltam a hatalmas, lázas és örömteli készülétemre, láthatóan is - minden összeroskadt bennem. Ezt észre is vették a meghívók, s azzal vigasztaltak, hogy a következő alkalommal mindenképpen sorra kerülök. Sorra is kerültem, elő is adtam a megkövesedett előadási anyagot, de bizony az csak egy megtört varázs volt. A mélyhűtőbe tett gondolathalmaz messze-messze elmaradt mögöttem - sehol nem volt már, meg én sem voltam sehol. Hazafelé menet a kocsiban elgondolkodtam, mintegy ilyesféleképpen: Uram, Te tudod, milyen csodálatos élmény volt az az idő, amikor ezt megírtam. Mekkora örömet akartam adni a hallgatóságnak, s mennyi vesződséget fektettem bele, hogy szépen összeálljon a mondanivaló. Erre föl...! Te tudod, hogy’ történt. A jóval később előkapart tanítás - enyhén szólva – csak egy leégés volt - legalább is az én szememben. Tudod, ki fog ezután nekiállni és nagy elánnal készülni.....!?! Hát csak csinálja, aki akarja! - - De az Úr szelíden ezt súgta nagyon halkán, nagyon mélyen: A mennybéliek azért veled voltak készüléted és örvendezésed idején, s veled ujjongtak! Fáradozásod nem volt hiábavaló: Nekem tetted!

Igei ima. - Uram Jézus! Te nem magadnak éltél, s nem a magad kedvét kerested. De amerre csak jártál észrevetted a szükségét szenvedők hallható, vagy alig hallható hangját. Taníts meg úgy járnom az életutamat, hogy az ne legyen soha üresjárat, hanem meghalljam én is a Te füleddel testvéreim jajkiáltását. Ámen.

LEVELESLÁDA.

Jóságodat és jótékonyágodat ismerje meg egész környezeted!
Ezt kívánom szeretettel-imával minden kedves Nővéremnek és Fivéremnek :

Károly, Karcsi atya, testvér.